

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželnozborske volitve na Koroškem.

Jutri vršile se bodo volitve za deželni zbor na Koroškem, katere so posebno zanimive letos, ker se je od nasprotne nemške strani uporabilo vse, da bi se zatrla probujajoča se slovenska zavednost v tužnem Korotanu, ki že toliko let stoka in zdihuje pod krutim pritiskom liberalne nemške stranke. Bili smo veselega upanja, da se morda letos razmere kaj poboljšajo, ter da navzlic neugodnemu in nepravilnemu volilnemu redu vendar slovenska narodna stranka na Koroškem pridobi v jednom ali drugem slovenskih volilnih okrajev novega prirastka, ter se tako pomnoži število slovenskih ali vsaj Slovincem pravičnih deželnih poslancev.

V mnogih občinah držali so se prvotni volilci prav izvrstno, volili so povsem zanesljivo, narodnosti svoje se dobro zavedajoče može, katerih ne bode omajal noben pritisk od nasprotne strani. A žal, da v drugih krajih narodna zavest in narodni ponos nesta še prodrli tako v ljudstvo, da tam mogó nasprotniki naši še vedno uplivati na nezavedno slovensko ljudstvo ter je porabljeni v svoje namene. Z vsemi mogočimi sredstvi godi se to, in kakor nam je pokazala žalostna dogodka Podklosterska, niti najpodlejš obrekovanj in lažij ne strašijo se strastni in zagrizeni Velikonemci, ker jim gre za to, da hujskajo nevedno ljudstvo proti slovenskim sodeželanom, da delajo propagando za Nemčijo, ter da vedno širje in širje raztezajo mrežo Nemštva, v katerej naj bi se popolnoma pogubilo in izginulo Slovenstvo. Žal, da v tem svojem počenjanju nahajajo mogočno zaslombo od strani, od katere bi tega pač ne bilo pričakovati. Le na ta način nam je umljivo, da se drznejo postopati tako, kakor smo to strmé imeli priliko opazovati v najzadnjem času.

Nadejali smo se, da v nekaterih mešanih volilnih okrajih s pomočjo nemških konservativcev Slovenci vendar pridejo do tega, da bi bili izvoljeni po skupnem delovanju vsaj Slovincem pravičnejši može, a izid prvotnih volitev vzel nam je popolnoma ta up. Pokazalo se je očitno, da kompromis s konservativno nemško stranko ni imel nikakršnega uspeha, da je ta stranka na Koroškem po-

polnoma brez upliva v krajih, kjer bivajo Slovenci. Vsa strast nemških liberalcev obrača se proti Slovincem, kdor ni zaveden Slovenec, tega pridobé za svojo stranko, porabijo odpadnike ali pa nezavedneže proti lastnim svojim rojakom. Slovensko janičarstvo je, žal, ravno na Koroškem v najžalostnejem razvitku. Duševno in materialno delajo nasprotniki na to, da odtujujejo vedno več in več Slovencev rodu njihovemu, vsako sredstvo jim je dobro v to.

Zato naj pa tudi slovenski domoljubi nastopajo odločno in energično, kajti, kdor se bori za pravično, sveto stvar, temu se ni treba obnašati plaho in bojzljivo, moško treba je zahtevati pravic svojih. Časi so resni in težavni, globoko se zajedajo nemški potujčevalni valovi v slovensko zemljo, marsikateri kos odnesli so nam že, ki je izginil v newškem jezikovnem morji, a zaradi tega ne smemo obupati ter držati križem rok. Pogumno nam je iti na delo, graditi nove jezove proti požrešnemu elementu, ovirati njega razširjevanje. In najmočnejši tak jez je baš narodna zavednost. Može, ki bodo jutri oddajali glasove svoje za slovenske kandidate, oni bodo pokazali, da je tudi v tužnem Korotanu še mnogo zavednih slovenskih mož, katerim srce gorko bije za narod svoj, oni v prvi vrsti bodo lahko vsak na svojem domu delali na to, da se vedno dalje in dalje širi narodna zavednost. Branijo naj jezik naš proti potujčevalnemu uplivu „Šulvereinskih“ nemških šol, branijo naj z marljivim gospodarstvom in dobrim vzgledom zemljišča naša proti grabežljivij „Südmarki“, katera iz vsacega prodanega slovenskega posestva namerava napraviti nemško trdnjavo, katerih hoče zasejati po slovenski zemlji, da jih pozneje zveže v jedno samo mogočno nemško trdnjavo, ko se jej posreči izpodriniti domači živelj.

Ako si pogledamo bolj natanko razmerje glasov v posameznih slovenskih volilnih okrajih, vidimo, da se v velikovškem okraju stvari vedno boljšajo za Slovence. Po trdih bojih, v katerih so nasprotniki napenjali vse sile, da zmagajo, prodrli so Slovenci skoro v vseh občinah prav častno in je volitev dveh narodnih poslancev župnika Einspie-

lerja in posestnika Murijske zagotovljena z veliko večino. Seveda so se nadejali nasprotniki tudi tu uporabiti žalostno Podklostersko dogodbo sebi v korist, a že prvotna volitev v veliki Prevaljski občini, kjer so Slovenci zmagali z vsemi 11 volilnimi možmi, podučila jih je, da proti zavednim volilcem njih klevetanja nima nikakršnega upliva. Razmerje glasov, kakor se sodi sedaj, utegne biti 88 naših proti kakim 24 nasprotnim. Zavedni velikovski okraj pokazal bode tudi zdaj, da je slovenski, da nanj pač ni več računati nasprotnikom našim. V celovškem volilnem okraju imajo pač po številu Slovenci skoro večino nad Nemci, kajti prvih bilo bi kacij 30.000, drugih pa okoli 28.000. Če pa pomislimo, da ravno tu je mej Slovenci še mnogo nezavednih, mnogo pa preslepljenih renegatov, na drugej strani pa, da so Nemci brez izjeme volili vsi z liberalci, je bilo mogoče Slovincem pridobiti le kacij 36 volilnih mož zase, kar pa je premalo za zmago. V tem okraju tedaj ni bilo mogoče priti do zaželjene zmage, skušale pa so se moči, in to utegne koristiti za bodočnost. V beljaškem in šmohorskem okraju zmagali so sicer Slovenci sem ter tja v mnogih občinah, v drugih pa se je brez boja prepustilo polje nasprotnikom, česar pa ne moremo odobravati.

Naj bi domoljubi koroški povsod budili in podučevali narod. Volilni boj, čeravno nam prvokrat ne bode v korist, je vendar le koristen za narodno probujanje, tembolj ker bodo drugo leto zopet volitve za državni zbor. Le s starimi skušenimi vojaki je zmaga gotova, zato naj se gleda, da se pridobi taci zanesljivih bojnikov za sveto in pravično slovensko stvar. Možem pa, ki bodo jutri oddajali glasove svoje slovenskim kandidatom, ter tako pokazali, da Slovenec še živi v tužnem Korotanu, kličemo srčen: Živeli!

Naj vzgled njihov budi druge in skoro bode postalo veseleje narodno življenje tudi tamkaj za gorami, kjer nam bivajo rodni bratje. Pokazala se bode tudi v starodavnem, nekdanj čisto slovenskem, a zdaj žal preveč potujenem Korotanu, istinitost reka: Slovan gre na dan! Zatorej pogumno in neustrašeno: Naprej!

LISTEK.

Iz nočnega pohajanja.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil V. Nevin.

(Konec.)

Pan Ksaver, videč moje zadrege, storil jim je konec z nekoliko besedami. Pritisnil se je zaupno k meni, kakor bi mi hotel zaupati velike tajnosti, in priklonivši se k mojemu ušesu, zašepetal: „Povedal sem vam že, da, vrnivši se z Litve, Delfina nesem našel več žive. Umrla je dan pred mojim prihodom.“

„Za kako smrtjo?“ omenil sem važno.

Dihnili je iz sebe: „Za tako pač, za kakršno je odšla s sveta Julija, tovarišica Romejeva...“

Imel sem na ustnicah še nekoliko vprašanj, ali nesem si upal glasno jih izgovoriti. Shakespearova drama prišla mi je na živo v misli me in rešil polagoma vseh ugank. K usodi Julije nikakor ne treba mnogo komentarov...

Torej skončala je kakor Julija!

Tragičen konec.

Stoprv čez trenotek dotaknil sem se nesmelo Louise.

Pan Ksaver se je trpko nasmehnil, mahnil krčevito z roko, kakor bi hotel odgnati pošast, in rekel hripavo: „Ne govorite o tej ženski... imam jo na sumu, da... ali ne govoriva več o tem. Ko je Delfina umrla, izginila je Louisa brez sledu...“

S tem se je skončal najin razgovor. Obličje Ksaverjevo pokrnil je izraz tako grozen, da sem rad prenehal govoriti o tej reči.

Potem sva hodila nekaj časa molče po sobi. Nagloma ustavi me pan Ksaver in pokaže z roko k malemu stojalu, obklopljenemu s cveticami. „Poglejte!“

Pogledal sem.

Vzdignil sem črno zagrinjalo, zakrivajoče podobno.

Ti moj Bog!

To je bila Delfina! Mojsterski čopič ujel je verno čarobne poteze povabnosti polne devojke. Videl sem jo sedaj, kakor sem jo gledal ondaj v Vilanovu, srečno in veselo. Kolika povabnost! To je prava junakinja starega romana — eteriška projava selske občutljivosti. Vse se je ujemale! Take prikazni ne prežive mrzov življenja. Take cvete ugonobi vsaka igra usode.

Hitro potem sva se ločila. Zapustil sem svojega nočnega tovariša brez utehe. Poskus moj, raz-

jasniti vsaj nekoliko njegovo obličje, naletel je na popolni neuspeh. Nasmejati se je trpko in me primoral k molčanju.

V tem trenutku zdel se mi je pan Ksaver velikan, kateri nosi uporno na svojih ledjih najtežje breme življenja. Ni jokala, ni zdihoval, ni tožil.

* * *

Ko sem krenil nekaj časa potem zopet v Varšavo, popraševal sem zastoj po Ksaverji. In želel sem ga videti... Nesem ga našel niti v onej ubogej kavarni v ulicah Dlugih, niti v njegovem stanovanju na Tamki. Stoprv v adresnej pisarni v svetovalnici poučil me je činovnik za tri kopejke, da pan Ksaver ne biva več v Varšavi. Ni ostajalo tedaj, nego inace poizvedovati po izgubljenem tovariši. Iskal sem nitke in sledil najznejatnejim sledom. Končno se mi je posrečilo dobiti poročilo, da je pan Ksaver nastopil že pred letom državno službo v — Sibiriji. Je baje tam nekje za Jenisejem blagajnik. Ruska vlada rada izroča Poljakom blagajništvo in zato je dobil tudi Ksaver službo po svojej želji.

Mesto, v katero je vrgla usoda Ksaverja, ni mi znano niti dandanašnji. Blodim po dozdevah. Nov dom postal mu je morda Jrkutsk, morda Tobolsko, morda Tomsk, morda Omsk, morda...

Zadružništvo (socijalizem).

(Iz „Slov. Pravnika“.)

(Konec.)

Jedini dosledni socijalisti so torej gotovo komunisti. Ali njih glavna pomota je kriva sodba o vrednosti posameznega človeka. Vsak človek je tudi samostalna oseba, vsak ima svoje zmožnosti, svojo krepost v delavnosti, in vsakodir si je mlad pridobil tudi več ali manj tega ali onega nauka, torej znanja. Vsak človek rabi drugače svoje zmožnosti, in to po pravici, ker v to smo dobili od Stvarnika različnih zmožnostij, da potem človeška družba postane imovita vsega znanja, vse umetnosti, vsega blaga. Ako pa imamo svojo svobodo, deležni smo tudi mi sami prvi učinkov svoje svobode, a to je etična podloga „lastnini“. Ako smo poklicani, da trgamo sad svojega dela, dati ga smemo tudi svoji deci ali zapustiti ga jej po svoji smrti. Jednakost ljudij velja le pred sodnikom in po vsem pravu, ne velja pa po zmožnosti, niti ne po delavnosti, niti ne po pridelkih delavnosti.

Lahko bi naštel dosti primerov, ki jasno ovrežjo vse socijalistične nauke. Nekaterih naj navedem. Kmet je na primer plačeval hlapca od novega leta do Petrovega. Potem prida toča, ki pobije vse pridelke. Kaj pa po vinogradih, kjer so lastniki doplačevali leta in leta na stroške? Kako hočeta Lasalle in dr. Kraus „določiti pridelke bodočega dela kot lastnino tistim, ki jih pridelajo?“ — Ali recimo, da je iztrebil ubogi želar s triletnim trudom hosto in napravil rodno njivo, potem pa umrl. Komu je to storil? Ali svojemu sinu, ali pa naj Lasalle in dr. Kraus določujeta, komu pripadajo odsihdob pridelki? — Ako si najel delavce premog iskati in našel bogato jamo, tačas bodo lahko govorili socijalisti o: „sadu človeške delavnosti, o pravici delavčevi do vsega pridelka svojega dela“ i. t. d. Kaj pa, če si iskal premoga in pri tem zapravil vso svojo imovino; ali naj ti sedaj delavci vrnejo služnino, katero si njim plačeval ali vsaj del? — Takisto je pri obrtnosti, takisto v trgovini. Marsikateri fabrikant si je pridobil po svojem pridelovanem blagu bogatstvo, a drugi je izgubil, kar je imel, ker je padala cena njegovega blaga. Še bolj zavisen od cene je kupec, tako, da pri njem delo ni tako važno, nego li druge razmere, ki vplivajo na ceno.

Iz vsega pa je videti: Delavec ni deležnik pridelkov, on ne dela, da bi pridelal, on hoče predujati, namreč, on hoče, da je izplačevan naprej, dan na dan, nepogojno (se li bode kaj pridelalo ali ne.) Služnina se torej ne daje iz pridelkov, nego iz kapitala, služnina je, kakor seme, dana na up in dobro srečo. Kedo sme torej trditi, da delavcu pristojna še več, nego služnina? Po pravici gotovo ne: ako si delal na tujo srečo ali nesrečo, ako nočeš deliti nesreče, torej tudi nisi deležnik sreče tistemu, ki — „alj pa konec leta bode kaj prireje, sam ne ve“.

Vse kaj drugega so pritožbe o bedi delavcev, o slabih stanovanjih in o gladi, o poman-

Ubežal je ljudem v krajine „solz in žalosti.“ Kadarkoli zabredem v snežene zamete in kadarkoli mi plavka nad glavo nebo težko, tožno — vedno mislim na Ksaverja.

Minilo je zopet nekaj časa. Potikal sem se prav po lubelskeji guberniji, kjer sem se mudil nekoliko dnij tudi za pragom nekega zelo gostoljubnega šlahtskega dvora. Poznal sem tam neizmerno milo starico. Delala ni, le tako je po dvoru hodila. Živili so jo in spoštovali njeno starost.

Pomislite si! Povedali so mi o njej, da jo neki pan Ksaver, blagajnični uradnik v Sibiriji, podpira. Penezi dohajajo pravilno in redno.

Bila je to Delfinina — pestunja.

S tresočim se glasom in s solzami v očeh pripovedovala mi je mnogo krasnega o Delfini, tudi o Ksaverji je vedela nekoliko, ali malo. Govorila je o teh ljudih s preljubezljivo gorečnostjo. Delfina je pač v nebu.

Nehote sem jo vprašal, če pozna tudi to tujko, katero so imenovali Louiso.

Starica se je strašno posmešnila in se blagoslovila s križem.

Ni hotela o njej niti govoriti.

To je vse, kar sem mogel povedati o „Romaji in Juliji.“

kanji na stare dni. Vse to je vredno tehtnega premišljevanja, ali najprej trdim, da to ni več zadružništvo. Naj skrbi država za stare in onemogle delavce, naj določujejo zakoni, kako je zidati zdrava stanovanja; naj olajša država prestop v drugo delo (ako se ne izplača privajeno) po dobrih šolah, po nizkih vozninah na železnicah, pri najemanju delavcev za državna dela; naj se dajo delavcem politične pravice i. t. d. — ali vse to ni več zadružništvo. Služnina ne bode določila država in je ne more določiti — nikoli.

Služnina namreč je cena, kar je vsaka druga cena. V narodnem gospodarstvu se ne vpraša, je li cena žita, ali cena dela, ali cena graščine. Vse, kar se zove cena, podvrženo je jeklenemu pravilu: „Kedar se išče blaga, poskoči cena, kedar se blago ponuja, pada cena“. Tako je tudi s služnino. Ako n. pr. iščeš v mali vasi deset tesarjev najedenkrat, poskoči služnina, ako pa hodi tesar sam dela iskat, padala bode. To pravilo velja v celoti strogo, neomahljivo in nobena država ni kos, premagati ga. Kaj bi hasnilo, ako n. pr. država danes določi: „Vsaka hišina, ki je dobivala dosihdob 6 gld. na mesec, zasluži naj odsihdob 10 gld. na mesec“. Bolj ubožne gospe bodo koj podile hišine iz službe in domača gospa bode sama svoja hišina. Jutri se bodo ponujale hišine, iz službe odpravljene, za staro služnino, pojutrajšnjem še za nižjo, in državina naredba drugega ni prouročila, nego zmešnjave, ki nekaj časa trajajo, a jenjajo, kedar se zopet pokažejo v svoji moči zakoni narodnega gospodarstva, ki zopet naredijo mir, mir na jedini podlogi pravega razmerja med ponujanjem in iskanjem.

Tukaj je tudi meja, do katere se daje rabiti „strike“, namreč vkupni izstop vseh delavcev jednake vrste iz dela. To sredstvo je zakonito, in naj ga rabijo delavci, kjerkoli se njim plačuje res premajhena služnina. Rabijo ga pa dandanes prepogostem in njih voditelji ga zapovedujejo včasih v razširjenih krogih le s tem namenom, da gladijo pot bodočemu zadružništvu. Motijo se; „strike“ hasni, kjer je cena pod povpraševanjem, a „strike“ bode brez uspeha, kjer je cena dela ali služnina primerna ali uže prevelika. Saj navadno bode tako izteklo, akoprem ne tajim, da lahko učinijo postranski vzroki včasih tudi drug učinek.

Še jedno naj dodam. Ali je res taka sila, da določi služnino zakon? Je li res delavec tako stiskan, tako reven, tako podoben prejšnjemu robu? — Tudi to ni res. Dvojna pomota je to. Prvič namreč so pomnožile vse blago nove iznajdbe, varčnost pridnih ljudij tako zdatno, da naš delavec sedaj bolje stanuje, da se bolje oblači in bolje hrani, nego pred 40 leti. Uborne kočice so se izpremenile mnogo v primerne hiše; pavola, svečava je v dober kup; železnice in parobrodi pravažajo žito iz Amerike, z Ruskega ter iz Indije. Obresti so padle in padajo še dandanes, vzlic bojazni, da bode svetovni boj. Bolj ko se množi kapital, bolj po ceni so obresti, ker se ponuja več kapitala. Kako neumno so delali komunisti, ki so požigali in razdirali poslopja ter stroje zgol iz sovraštva do kapitala, ne pomislivši, da mora biti več ljudij blaga deležnih, tem več, čim bolj se množi blago! Če bogatin gradi novo poslopje, tudi strežaj dobi lepše stanovanje, nego mu je bilo poprejšnje. — Drugič pa je tudi poskočila služnina jako visoko. Kedor pomni, da je zaslužila pred 40 leti dekla na deželi po 12 gld. na leto, lahko je prepričan, da je res tako. Poglejte obrtne pomočnike; večji del so oženjeni, takisto prosti delavci po tovarnah in pri železnicah. Kmet uže ne more več dobiti pravega hlapca, zlasti ne blizu mesta; zakaj ne? Ker je služnina po mestih jako visoka.

Od kod vse to? Držimo se zopet gori navedenega jeklenega narodno-gospodarskega zakona in recimo: Išče se več prostega dela, nego se ga ponuja, — pravo bomo zadeli! Ni več toliko preprostih, neomikanih ljudij, ki ne znajo delati drugače, nego s svojimi rokami; vsakodir se je uže naučil nekaj več. Naši vincarji so uže tudi tesarji, zidarji i. t. d., vsakodir ali vsaj mnogo jih je hodilo v šolo in razširili so si svoje znanje. Tako se je vzdignila cena preprostemu delu, a znižala cena bolj omikanemu delu. Tako se je poravnala marsikatera grozna razlika med bogatcem in revežem, in poravnalo se bode še več

razlik. Le visoka služnina je vzrok, da so smele pred kratkim nekatere države tako zdatno povisati posredne davke na žganje, pivo, petrolej, kavo i. t. d. To se ne bi nikakor posrečilo pred 40 leti. S tem ne mislim reči, da sem prijatelj posrednih davkov, nego navajam le gotove zgodbe našega časa.

Spoznali smo torej, da napreduje narodno gospodarstvo dokaj hitro po svojih lastnih, starodavnih načelih. Zlasti je občna dolžnost, obiskovati šole, tudi napredek po gospodarskem zmislu, ker upliva na večjo služnino prostega dela. Spoznali smo, da pomnoženje kapitala nikakor ne vodi do njegove vsemogočnosti, nego da mora padati njegova moč bolj in bolj, ker se znižujejo obresti. Ni ga nam torej treba zadružništva, kateremu nas učijo novi voditelji; napredujemo brez njega, bolj gotovo in dandanes tudi ne več tako počasno.

Težko, da še doživimo takšno dobo, kakršna je bila v začetku krščanstva, da bi namreč dobili zopet zadružništvo na podlogi močne vzajemne ljubezni. Ako pa obžaljuje navdušen mladenič nedostatke naše dobe, razmere med bogatinom in ubožcem, ako ga mičejo nauki zadružništva, naj ne pozabi nikoli, da ni kos, sveta izpreobrniti koj na mah. Kos pa je, da tudi svoj delež stori za polagano poravnanje razlike; naj se le trudi svoje žive dni, razširjajoč omiko in prihrani naj po svoji varčnosti tudi nekaj kapitala bodočemu zarodu. Tako bode pripomagal tudi narodno-gospodarskemu napredku, tako skrbi za nizke obresti in visoko služnino bodočih časov!

Dr. Janko Serbec.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Češki notranji jezik.

Nemški listi neimajoč družih argumentov, pobijajo češki notranji jezik, pišejo da bi se sprava tudi potem ne dala doseči, kajti Mladočehi bi še ne bili zadovoljni. Mladočeški list „Podřipan“ pa zavrača take glasove in piše, da mora vlada dovoliti češki notranji uradni jezik, če hoče napraviti zmerne razmere na Češkem. Nihče ne more tajiti, da se bodo Čehi, vlada in Nemci, če se Čehom to dovoli, bolj približali in lažje sporazumeli. Po tem takem bi tudi Mladočehi privolili v spravo, ako se Čehom ugodno glede notranjega uradnega jezika.

Vnanje države.

Evropa v nevarnosti.

Francoski list „Paix“ objavil je članek, v katerem osvetljuje, kaka nevarnost preti Evropi od Amerike. Evropske države se uničujejo z oboroževanjem ne brigajoč se, kaj se godi v Ameriki. Zjedinjene države bodo Evropo premagale v narodnogospodarskem oziru. Evropec premišljuje, kaka krogla bi bila najboljša, da se pobijemo iz večje daljave; Američani pa pripravljajo trgovski zakon, ki bode nas vse zadel v srce. Prepovedati hoče uvoz blaga v Ameriko. Zaradi tega bodo mnogi evropski tovarnarji morali zapreti svoje tovarne. Američani imajo dobro premišljen načrt: Sedaj zapró svojo deželo tujim izdelkom. Ko svojo industrijo z ogromnim svojim bogastvom dovolj razvijó, da bodo mogli zadoščati zahtevam svetnega trga, odprli bodo svoje meje in jeli se poganjati za prostotrgovino in Evropo uničilo s svojo konkurenco.

Princ Ferdinand

je zopet v Bolgariji. Neso se torej potrdile vesti, da se več ne povrne. V Vidinu imel je princ pri banketu govor, v katerem je naglašal, da si je Bolgarija pridobila simpatije drugih držav, in da more od dobrih odnosov s Turčijo še dobrega pričakovati. Omenjal je tudi uspehe bolgarske politike, da je Turčija imenovala tri bolgarske škofe za Makedonijo. Če premišljujemo njegov govor, pridemo do sklepa, da je princ najbrž že res pomišljal, bi se li vrnil v Sofijo. Le diplomatični uspeh Stambula ga je zopet ohrabil. Princu se je zategadel zdelo potrebno tako naglašati to pridobitev, da bodo Bolgari videli, da njegova vlada vender nekaj velja, in da bodo tako lažje pozabili Panice.

Ruski finančni minister

misli v kratkem odpotovati v Srednjo Azijo. Potoval bode baje do Kitajske meje. Višnjegradski hoče ogledati deželo, ki bi bila ugodna, da se snujejo velika ruska trgovska in obrtna podjetja. Boharski in kitajski vladar pošljeta odposlance, da pozdravita ruskega ministra v Taškentu. Rusija pripisuje kakor se vidi, Srednji Aziji veliko važnost, in jo hoče izkoristiti v narodnogospodarskem oziru. To seveda ne bode ugajalo Angležem, ki dobe tako nevarno tekmovalko. V mnoge kraje, ki so dosedaj dobivali le angleško blago, bodo v kratkem izvaževali le ruske izdelke.

Turška ministerska kriza.

Nasprotja v turškem ministerstvu so poravnana in vsi sedanji ministri ostanejo. Večjih sprememb je pa baje pričakovati med turško diplomacijo. Turki z mnogimi svojimi zastopniki neso prav zadovoljni.

Ustaja v Maroku.

Ustaši zadnji čas dobro napredujejo in so pri Mekinezu otepli sultanove čete. Berberci, ki imajo Mekinez v rokah, zaprli so vsa pota, da se državna vojska nazaj umakniti ne more. Ker se sultanova moč v Maroku majo, premišlujejo že tudi evropski diplomati, katera evropska vlast naj bi si to deželo prisvojila, ako bi se pokazalo, da sultan ne more več vzdržavati reda. Po Maroku hrepene Španjci, Francozi, Angleži in Italijani. Angležem bi Maroko jako ugajal, ker bi potem lahko nasproti Gibraltaru napravili kako mogočno trdnjavo in potem zares bili sami gospodje uhoda v Sredozemsko morje. Španjci bi radi to deželo, ker je v njih bližini; Francoze hrepene po njej, ker že imajo Algier in Tunis, da bi tako skoro sami gospodovali v Severni Afriki. Italijanom bi pa bil Maroko dobra odškodnina za Tunis, kateri so jim Francozi vzeli izpred nosa.

Domače stvari.

— (Z Dunaja) se piše: Glavni vzrok, da je gališki deželni maršal dal svojo ostavko, so dogodki pri Mickiewiczovi slavnosti, zaradi katerih se je Tarnovskemu z najvišjih mest izrekla graja.

— (Nepotrjen zakon.) Kakor javlja včerajšnji uradni list, novi zakon ob uredbi plač ljudskih učiteljev na Kranjskem ni dobil najvišjega potrjenja. Jeden vzrok je §. 6. tega zakona, v katerem je govorjenje, da v tem §. normirane zasebne doklade sme oddajati deželni šolski svet „v sporazumljenji z deželnim odborom“. Drug zadržek je v §. 3. kjer je govor o sistematizaciji učiteljskih služb in o klasifikaciji tudi „v sporazumljenji z deželnim odborom“, kateri §. se je zdel nejasen, proti prvemu pa so bili principi jalni pomisleki. Treba bode torej v bodočem zasedanji zakon predručati v tem zmislu. Glede na veliko materialno važnost tega zakona za učiteljske kroge, obžalujemo prav srčno, da se je na ta način stvar zopet zavlekla, ter se nadajamo, da se bode zakon v prihodnjem zasedanji sklenil tako, da ne bode nobene ovire, da dobi najvišje potrjenje.

— (Sokolska slavnost v Celji.) Kakor se nam poroča iz Celja, vzel je tamošnji magistrat nameravano Sokolsko slavnost na znanje. Da pa se ne izneveri liberalno-nemškemu načelom, prepovedal se je sprevod po mestu in razvitje zastav. Proti temu odloku je odbor koj uležil pritožbo in se poda deputacija treh odbornikov osebno v Gradec k namestniku baronu Kübecku. Nadajamo se, da bode imela pritožba bolji uspeh nego dosedanje. Čas bi že bil, da se dá tudi nam Slovencem ista svoboda na naših tleh, katero neomejeno uživajo nemška društva.

— („Tržaški Sokol“) je zagotovil, da se korporativno udeleži Sokolske slavnosti v Celji. Isto tako se nadajamo, da se mu pridruži tudi „Goriški Sokol“, ter da bode ta slavnost pravi shod slovenskih in hrvatskih Sokolov, katerim se bodo pridružile tudi deputacije severnih naših bratov Čehov, mej katerimi se je začelo živahno zanimanje za to slavnost jugoslovanskih Sokolskih društev.

— (O Miškatovičej bolezni) poroča se iz Zagreba nekaterim listom, da je Miškatovič pač obolel na živcih, da pa je sedaj popolnoma zdrav v letovišči „Annenheim“ pri Osojskem jezeru na Koroškem.

— (Iz Novega Mesta) se nam piše: Splošno sožalje vzbudila je tukaj nezgoda, ki je zadela obče priljubljenega gospoda profesorja Ivana Trdinca. Umrla mu je soproga, v našem mestu znana pod imenom Jermanka. Bila je obolela in šla zdraviti se v Ljubljano, kjer je pa našla smrt. Lahka jej zemljica. — Pred par dnevi umrla je v našem mestu gospa Unterlugauer, zdravnikova vdova, stara 82 let.

— (Dario.) Gosp. Jurij Auer je včeraj mestnim ubogim v revni hiši na Karlovski cesti povodom rojstnega dne Nj. veličanstva cesarja Frana Josipa I. podaril jeden sodček piva.

— (V Trstu) imelo je znano lahonsko društvo „Il Progresso“ pretekli petek svoj občni zbor, pri katerem so neodrešenci jako predrzno kritikovali vladno naredbo, vsled katere se je razpustilo društvo „Pro Patria“. Lahoni uprizorili so tem po-

vodom prav hrupno demonstracijo, skrbeli so, da je došlo mnogo njihovih pristašev in da so bile polne galerije, katere so ploskale in izražale priznanje raznim govornikom. Posebno, ko je govoril odvetnik dr. Angeli, je galerija kar besnela. Ko je začel čitati proti omenjeni naredbi naperjeno resolucijo, v kateri je hotel dokazovati, da društvo „Dante Alighieri“ ni politično društvo in da na noben način ni pokazalo sovraštva proti avstrijski državi, začelo se je zopet frenetično kričanje v dvorani in na galeriji. Vladni nadkomisar je ustal, da bi govoril, a sedaj se je hrup še pomnožil. Dasi je predsednik zvonil in zvonil, vendar dolgo ni mogel napraviti miru. Ko se je hrup malo polegel, prišel je vladni komisar k besedi in izjavil, da so v dr. Angelija govoru take stvari, ki spadajo pod kazenski zakonik, torej naj preneba s čitanjem. Dr. Angeli ostavil je potem s protestom gledališče, v veži, na hodnikih in na stopnicah ponavljale so se demonstracije, ki so zopet pokazale, kako skrajno zagrizeni so irredentovci in kako nujno treba, da je vlada energična proti njim. Nekateri listi, ki so prav slastno opisavali hrupne te demonstracije in jih celo odobraval, bili so zaplenjeni, mej njimi tudi „Il Piccolo“.

— („Slovenski Pravnik“) prinaša v 8. številu nastopno vsebino: 1. Dr. F.: Nekoliko o objektivnem postopanju v tiskovnih rečeh. — 2. Dr. Janko Sernec: Zadrugištvo (socializem). — 3. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) Zahteva, da je odstopiti v porabo prepuščene parcele, predmet je lastninski tožbi po smislu § 369. obč. drž. zak. a ne tožbi po § 1435. obč. drž. zak. b) „Legatum debiti“ (§ 665. obč. drž. zak.). — Na ustno tožbo smeti je „genus actionis“ in zahtevo tožbe tudi v repliki predručati. c) Smé se li ponoviti narok za prisego? Kdaj, komu in po kakem razmerji je povrniti stroške dokazovanja (§ 24—26. zak. z dne 16. maja 1874, števil. 69 drž. zak.)? d) Če zahteva odvetnik, da mu sodišče določi njegov stroškovnik, primerjaj se istopis za sodišče z istopisom, stranki poslanim; če se ne strinjata oba istopisa v več posameznih točkah, vzemi sodnik, določujoč račun, v podlogo tudi istopis za stranko. e) Ali je uživatelj zemljišča legitimovan tožiti zaradi motene posesti vožnje pravice po tujem zemljišči na zemljišče, katero uživa? — Kazensko pravo: Zanimivejše razsodbe v obrano zakona (§§ 33. in 292. kaz. pr. r.). — 4. Iz upravne prakse: a) § 15. stavb. reda za Kranjsko: „ako se ni nič prenaradilo v lokalnih krajnih okoliščinah“ — ne misli subjektivnih okoliščin ali osebnih prememb. Stavbinska privolitev velja za določen predmet, a ne za določeno osebo. b) Na vloge zaradi eksek. prodaje spada kolek po 12 kr., če sporni predmet ni vreden nad 50 gld. — 5. Književna poročila. — 6. Drobne vesti.

— (Iz Kranja) se nam piše: Priprave za dijaško veselico v Kranji vrlo napredujejo. Odbor prizadeva si na vse strani zadostiti zahtevam, koje se stavijo nanj. Sodeloval bode iz posebne prijaznosti g. A. Štefantič, znani tenorist, kakor tudi godba domačega pešpolka. Vspored vrši se pri ugodnem vremenu na g. Mayr-ja lepem vrtu, ki bode v to svrhu primerno okrašen. Občinstva čaka torej prijetna zabava in udeležba bode izvestno obilna, kar je tem bolj želeli, ker je čisti dohodek določen v blag namen — velikošolskima zalogama.

— (Srebrni lovor-venci za Kačičev spomenik.) Kakor poročajo hrvatski listi, položilo se bode več srebrnih lovor-vencev na Kačičev spomenik. Tako so jeden venec naročili domoljubi z otoka Krk, družega Spletčani. Sploh kaže vse, da bode slavnost velikanska, zanimanje za njo je najživahnejše po vseh jugoslovanskih krajih.

— (Iz Dola pod Ljubljano) se nam poroča: Hudo smo zadeti. Papirnica Leykam-Josephthal v Vevčah prouzročila je po svoji nepredvidnosti nesrečo, ki je danes neprecenljiva. Spustila je namreč svojo okuženo z klornim apnom napojeno vodo v Savo in s tem na tisoče in tisoče rib končala. Voda je bila, kakor posuta z omamljenimi ribami vsake velikosti od največjega sulca, ki je tehtal 10 kg do najmanje ribice. Ljudje so lovili ostrupljene ribe in jih cele vreče in celo polne voze spravljali domov nevedoč, da so ostrupljene in da lahko nastane nevarna bolezen po zavžitji. Mnogo let potreba bode, predno se zaredi toliko rib zopet v naših vodah, ker je zarod popolnoma uničen. Papirnica je bila vsled jednakega slučaja jedenkrat že kaznovana, a vendar je to ni pripravilo do previdnosti. Smrad nastal je tolik od solca se parečih

rib, da so ljudje delujoči pri regulovanji Save morali delo ustaviti ter so na bregu ležeče mrtve ribe metali nazaj v vodo. — Raki so poginili in sedaj še ribe. Bi li ne bilo modro preiskati od kod da izvirajo jednaka izumrtja in če neki ne ravno od tovarn, ki spuščajo jednake okužne tvarine v vode? Prosimo kompetentna oblastva, da nam priskočijo na pomoč in da ljudstvo pouče, da ne bode zauživalo otrovanih rib. Posebno bi bilo paziti, da se v Ljubljano ne zanese kaj jednakega.

— (Bosensko-hercegovska batalijona) so v Gradcu premestili v boljše vagone, da sta se tako vsaj zadnji del potovanja vozila malo bolje nego iz Trsta do Gradca, na katerem potu so bili vojaki natlačeni v tovornih vozeh.

— (Iz Maribora) brzojavlja se v „N. Fr. Presse“, da je preteklo nedeljo po cerkvenem opravilu v Št. Petru pri Mariboru nastal pretep. Tamošnji župan in bivši deželni poslanec g. Fluher hotel je napraviti mir. A razgrajaleci so ga napali in jeden zabodel ga je z nožem v obraz in v vrat, drug ga je pa s kamnom na glavi težko ranil. G. Fluher je smrtno ranjen in dvomi se, da bode okreval.

— (Znižane vozne cene na južni železnici) stopile bodo v veljavo s 1. dnem septembra meseca. Razloček bode za 15, 20 in 30%, proti dosedanjim cenam. Več o tem prilično.

— (V Škocijanski jami na Krasu) zasledujejo Reke podzemeljsko strugo vedno dalje in prodrli so do novih velikanskih prostorov. Letos se je v tem oziru več storilo in doseglo, nego v vsi dobi od 1841 do 1890.

— (Bralno društvo pri sv. Juriji ob Taboru) priredi prvi redni občni zbor v nedeljo dne 24. avgusta t. l. v Borštnarjevi gostilni I. nadstropje. Dnevni red: 1. Poročilo o pravilih. 2. Vsprejemanje članov (20 kr. upisnine, 1 gld. letnine). 3. Volitev predsednika. 4. Volitev odbora. 5. Določba časnikov. 6. Slučajnosti. Po vsprejedu prosta zabava. Začetek ob 4. uri. K obilni udeležbi vabita osnivalnega odbora predsednik: Valentin Korun, tajnik: Lavoslav Apat.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) praznuje v nedeljo 24. t. m. obletnico blagoslovljenja društvene zastave z veselico. Zjutraj bode pri sv. Antonu slovesna maša, pri kateri bode pel društveni pevski zbor skladbo „Slava stvarniku“. Zvečer ob 6. uri pa veselica na vrtu „Mondo nuovo“, pri kateri bode sodelovalo pevsko društvo in godba. Poskrbelo se je tudi za umetelne ognje.

— (Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku) priredi 31. t. m. veselico s petjem in igro. Sodeloval bode morda tudi Tržaški tamburaški zbor.

— (Poskušen samomor.) Našega 17. pešpolka podčastnik Zajec (Saitz), pridodeljen kadetni šoli v Trstu, ustrelil se je v nedeljo zjutraj s svojo puško. Teško ranjenega odpeljali so ga v vojaško bolnico. Nagibi poskušnemu samomoru neso znani.

— (Domača godba v Mostaru.) Kakor javlja „Glas Hercegovca“ posretilo se je „hrv. pevsk. društvu v Mostaru“ ustanoviti v društvu svojo godbo, ki je prvič v javnem koncertu imela nastopiti dne 17. t. m. Izmej raznih točk izvajala sta se tudi dva zbora priredena po Slavjanskega načinu. Društvo namerava tudi prirediti predstavo „Zvonimir, kralj hrvatski.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kodanj 18. avgusta. Povodom rojstvenega dne cesarja avstrijskega bilo avstrijsko in dansko brodogrje v zastavah. Na krovu ladje „Cesarjevič Rudolf“ bila slovesna maša, pri kateri je bil prisoten princ Viljem, kraljev brat. Potem je bil zajutrek, pri katerem je nadvojvoda Karol Štefan govoril oduševljeno vsprejeto napitnico na cesarja. Princ Viljem, poveljujoči general in kraljevskega jahta kapitan obiskali so potem avstrijsko brodogrje. Nadvojvoda Karola Štefana popoldne kralj vsprejel. Zvečer je v Amalienborgu svečanostni obed, za kateri se je izdalo šestdeset vabil. Generalni avstrijski konzul Hansen priredi zvečer na čast častnikom in moštvu avstrijskega brodogrja v Tivoli veselico. Jutri obiskali bodo kralj in principi avstrijsko brodogrje.

Narva 18. avgusta. Caprivi in Schweinitz pojmeta v četrtek v Peterburg. Nemško pevsko društvo v Narvi priredilo v soboto ruskemu carju in carici serenado in baklado.

Narva 19. avgusta. Pri včerajšnjem dvornem zajutreku povodom rojstvenega dne cesarja avstrijskega bili so tudi grof Wolkenstein in člani avstrijskega veleposlaništva. Vsi navzočniki imeli so avstrijske rede. Oba cesarja napivala sta ruski. Pri zajutreku bili dalje: Giers, Caprivi, Šuvalov, Schweinitz. Wolkenstein in Giers vrnila sta se takoj potem v Peterburg. Popoldne bila ob reki Narvi ljudska veselica.

Kodanj 19. avgusta. Pri svečanostnem obedu v Amalienborgu bila sta kralj in princ Viljem v avstrijskih uniformah. Kralj izrazil svoje veselje, da ima ta slavnostni dan odlične može avstrijske mornarice okoli sebe. Ž njimi pije na avstrijskega cesarja zdravje. Nadvojvoda Karol Štefan napil je po naročilu cesarjevem na danskega kralja in kraljico in na dansko kraljevsko hišo.

Razne vesti.

* (Šopek od zlata in biserov.) Car in carica ruska prišla sta včeraj v Narvo k slavnostnemu vsprejemu nemškega cesarja. Mestna oblastva izročila so razum običajnega kruha in soli carici zlat šopek, katerega cvetice so okrašene z biseri.

* (Ruski list v Bukureštu.) Početkom bodočega meseca začel bode izhajati v Bukureštu v ruskem jeziku list, ki bode zagovarjal ruske interese na vzhodu, a najbolj bode zavračal lažnjive vesti, katere širijo nemški in madjarski listi o dozdavnih težnjah Rusije na Balkanah. "Hrvatska" katerej posnamemo to vest, pristavlja: Mi želimo najboljšega uspeha temu ruskemu drugu, uspeval bode brez dvombe, ker v svobodni Rumunski ne plenijo in ne globijo novin, kakor v nas, v Zagrebu.

* (Angleška vojska.) Že pri strajkih v Londonu se je pokazalo, da angleška vojska ni več prav zanesljiva. Pa tudi od drugod prihajajo poročila ob uporih v angleški vojni. Tako je nedavno v Chathamu povozniški batalijon odredel pokorščino svojim častnikom, samovoljno ostavil vežbališče in se polastil jednega magacina. Iz Ismaile se piše, da se je seržant 1. batalijona zapadnoindijskega polka, ki je imel stražo v fortu Augusta uprl svojemu kapitanu, ki mu ni hotel dati dopusta. Prilastil si je poveljništvo trdnjave. Ko so častniki hoteli v trdnjavo, so jih vojaki pozdravili s streljanjem. Častniki so po hudem boju s pomočjo jednega batalijona ženicev zmagali uporni batalijon. V boji je bil ubit omenjeni seržant.

* (Eifflov stolp.) Minoli mesec je imela uprava Eifflova stolpa 123.768 frankov dohodkov. Parižani, kateri neso mogli v toplice, pridno obiskujejo Eifflov stolp in posebno radi gori obedujejo. Večerni koncerti v prvem nadstropji stolpa privabljajo pa vedno mnogo občinstva.

* (Čudna prikazen) V anatomskega zavodu vseučilišča v Kološi razparali so nedavno truplo 37letnega delavca, katero je imelo organe, ki so sicer na desni, na levi, in organe, ki bi imeli biti na levi, na desni strani. Dotičnik umrl je za legarjem.

* (Strajk pomorskih častnikov.) Mej častniki trgovske mornarice v Melbourne v Avstraliji je strajk. Trgovci so zaradi tega v veliki zadregi.

* (Blaznec v železniškem vagonu.) Dne 9. t. m. je v vlaku, ki je vozil iz Lübecka v Hamburg nakrat zblaznel Rus Petrov, zaklal jednega sopotnika z nožem, jednemu otroku iztaknil oči, pet drugih oseb pa težko poškodoval. Na kolo-dvoru v Wandsboku so železniški uradniki po trdem boju prijeli Petrova.

* (Nezgoda v kopališči.) Te dni podrlo se je kopališče blizu Napolja na obali Marinelle. Blizu sto ljudij palo je v morje, dve osebi sta utonuli, jedna bila je ranjena, drugi so se rešili.

Št. 14.984.

Razpis.

Pri upravitelstvu mestnega vodovoda Ljubljanskega je popolniti

službo knjigovodje

z letno plačo 800 gld.

Služba se bo iz prva oddala začasno in prosilcem zanjo treba dokazati, da so praktično izurjeni v trgovinskem knjigovodstvu in korespondenciji, pa da so zmožni slovenskega in nemškega jezika v besedi in v pismu.

Prošnje pravilno kolekovane je uložiti **do 31. avgusta letos** pri tukajšnjem mestnem magistratu.

V Ljubljani, dné 14. avgusta 1890.

Župan: Grasselli m. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

* (Strašna eksplozija.) V milarni v Providenci v Severni Ameriki je dne 14. t. m. bila grozna eksplozija. Dvajset delavcev je težko ranjenih.

* (Tri teleta) imela je nakrat krava v Perigneuxu na Francoskem. Mlade živalice so dobro razvite. Kar se krave tiče, omeniti je, da ima še le štiri leta.

* (Budistični samostani.) Guvernér v Ning-Pu na Kitajskem je prepovedal snovanje budističnih ženskih samostanov. V svoji odredbi pravi guvernér, da se je pokazalo, da v teh samostanih po dnevi nune ostentativno opravljajo svoje duševne vaje, po noči pa popivajo in razuzdanosti uganjajo.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (55-10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Za vsestranski blagor uneti, visokorodni gospod grof **Karol Lanthieri**, lastnik graščine v Vipavi, na Slapu i. t. d., častni član in poseben podpornik gasilnega društva v Vipavi, daroval je gasilnemu društvu čelado, sekuro in društvu običajne obleke v vrednosti 40 gld., za kar se visokorodnemu darovatelju tem potom najsrčneje zahvaljuje.

Gasilno društvo v Vipavi,

dne 17. avgusta 1890.

(641-2)

ODBOR.

Tuji:

18. avgusta.

Pri **Slonu**: Frey z Dunaja. — Vianello, Schwarz iz Trsta. — Fuchs s Koroškega. — Butter s soprogo iz Gradca. — Hoffman iz Prage. — Errath iz Mokronoga. — Steinbach iz Pečuha. — Weissenbeck iz Monakovega.

Pri **Maličih**: Redel, Bass, Deutsch z Dunaja. — Žurč iz Idrije. — Welesich iz Zagreba. — Schink iz Zagorja. — Gleichner iz Monakovega. — Riboli iz Pulja. — Pittel iz Gradca. — Meller iz Trsta. — Deschmayer z Reke. — Havlik iz Prage.

Pri **avstrijskem cesarji**: Löck iz Pulja. — Pri **južnem kolodvoru**: Golf in soprogo iz Trsta. — Wiedergut iz Beljaka. — Nempich iz Rima. — Sittig iz Radovljice. — Pl. Ahnosy s soprogo iz Budimpešte. — Burger, Dombek, Maurero iz Celovca. — Dr. Zahar s soprogo iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru**: Farinelli iz Verone. — Vesel z Notranjskega. — Liebenwein iz Inomosta.

Umrli so v Ljubljani:

16. avgusta: Antonija Zakrajšek, agentova hči, 2 meseca, Gospodske ulice št. 14, za katarom v želodcu. — Ivan Lebmacher, mestni ubog, 90 let, Karlovska cesta št. 7, za plućnim edemom.

18. avgusta: Matevž Garbajš, mestni ubog, 84 let, Karlovska cesta št. 7, za starostjo.

V deželni bolnici:

16. avgusta: Ana Hočevar, gostija, 56 let, za jetiko. 17. avgusta: Jera Vidmar, delavka, 44 let, umirajoča prinesena. — Ana Strukelj, gostija, 75 let, za oslabljenjem.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Izvrstno, dobro ohlajeno

Graško marcno pivo

I. Graške delniške pivovarne in Puntigamsko

v steklenicah

s patentiranim zatvorom.

Naroča se pri gospodu **Gruber-ji** v glavni tobačni zalogi v **Ljubljani, Mestni trg št. 18.**

(645-1)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekar-nah.

Ta obliž dobiva se le v jedne veličnosti po 60 Kr. Zahtevaj izrečno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(471) **Meldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Radolfce S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Eichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

Loterijne srečke 16. avgusta.

Na Dunaji: 27, 86, 8, 45, 41.
V Gradci: 39, 87, 16, 78, 80.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. avg.	7. zjutraj	737.1 mm.	17.8° C	brezv.	jas.	
	2. popol.	735.9 mm.	29.0° C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.3 mm.	21.6° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 22.8°, za 3.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 19. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.30	88.30
Srebrna renta	89.75	89.75
Zlata renta	108.20	107.95
5% marcna renta	101.20	101.25
Akcije narodne banke	975.—	974.—
Kreditne akcije	310.—	308.10
London	113.90	113.35
Srebro	—	—
Napol.	9.03 1/2	9.—
C. kr. cekini	5.43	5.40
Nemške marke	55.75	55.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177 " 25 "
Ogerska zlata renta 4%	101	45 "
Ogerska papirna renta 5%	99	70 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 " "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	114 " "
Kreditne srečke	100 gld.	188 " 50 "
Rudolfove srečke	10	20 " "
Akcije anglo-avstr. banke	120	163 " "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	50 "

Doktor prava

s petmesečno sodnijsko prakso, zmožen slovenskega, nemškega, srbskega in nekoliko laškega jezika, išče mesta pri odvetniku ali notarji. — Ponudbe s pogoji prosijo se pod naslovom: „F. P. poste restante Brežice“ do 29. avgusta. (687-2)

Učenca,

ki je dovršil drugi razred srednje šole in je zdrav in kre-pak, star 13—16 let, vsprejemem takoj v prodajal-nico z mešanim blagom.

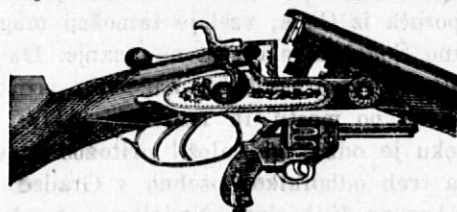
(636-3) **Gabriel Jelovšek, Vrhnika.**

JANEZ OGRIS

puškar

(341-33)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delav-nice. Ob jednem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popra-vila po najnižjih cenah.

Cenike s podobami došilja brezplačno in franko.